

Urządzenia peryferyjne

Czytnik kart chipowych

Prowadzący:

- dr inż. Jan Nikodem

Autorzy:

Grupa F

- Rodziewicz Bartosz, 226105
- Ormaniec Wojciech, 226181

Termin:

13 listopad 2017, 7:30

1. Wstęp

Karty chipowe które używaliśmy podczas laboratorium, są kartami używanymi w telefonach mobilnych - komórkowych. Mieliśmy dostępne trzy karty **SIM** na których pracowaliśmy podczas zajęć. Niestety po zajęciach nie byliśmy w stanie testować działania programu, ponieważ nie mieliśmy dostępu do czytnika kart chipowych, jednak program który przygotowaliśmy na zajęcia działał i sądzę, że pozostałe poprawki byłyby kosmetyczne więc nie powinny wpływać na działanie aplikacji.

Teoria

Karta chipowa to uniwersalny nośnik danych w postaci karty wykonanej z plastiku z umieszczonym na niej (lub wewnątrz niej) jednym lub kilkoma układami scalonymi (czipami), które pozwalają na ochronę procesu logowania użytkownika, kontrolę dostępu i zawartych na niej danych. Może być odczytywana za pomocą urządzeń automatycznych, np. przy zawieraniu i rozliczaniu transakcji finansowych oraz w kasach cyfrowych.

Karty chipowe są aktualnie popularnie używane w wielu dziedzinach, takich jak telefonia, bankowość czy nawet legitymacje studenckie. Karty chipowe, zwane również stykowymi, są kartami wyposażonymi w elektroniczny układ umożliwiający przechowywanie danych. Elektroniczne karty stykowe (**ISO 7816**) można podzielić na dwie grupy: karty pamięciowe, zawierające pamięć do przechowywania danych oraz karty procesorowe.

Podczas pracy z SC [Smart Card] natknęliśmy się na zagadnienie **ATR**, co po rozszyfrowaniu oznacza **Answer To Reset**. Służy on do komunikacji z kartą SC i podąża za standardem **ISO/IEC 7816**. ATR przekazuje informacje o parametrach komunikacji zaproponowanych przez kartę oraz o stanie karty oraz jej charakterze.

APDU - struktura danych w protokole komunikacji między czytnikiem a kartą elektroniczną (np. między telefonem a kartą SIM). Struktura ramki APDU zdefiniowana jest w ISO/IEC 7816-4.

Istnieją 2 kategorie APDU: polecenie APDU (od czytnika do karty) oraz odpowiedź APDU (od karty do czytnika). Polecenie APDU składa się z obowiązkowego nagłówka (4 bajty na pola: CLA, INS, P1, P2) i z opcjonalnej liczby danych (od 0 do 255 bajtów). Odpowiedź APDU stanowią 2 bajty statusowe oraz od 0 do 256 bajtów z danymi.

Polecenie APDU		
Pole	Długość (w bajtach)	Opis
CLA	1	określa klasę instrukcji, do której należy polecenie
INS	1	określa konkretną instrukcję do wykonania na karcie, np: "zapisz dane"
P1-P2	2	określa parametry instrukcji, np. offset w pliku, do którego mają być zapisane dane
L _c	0, 1 lub 3	określa liczbę (N _c) bajtów z danymi
Dane instrukcji	N _c	N _c bajtów z danymi
L _e	0, 1, 2 or 3	określa maksymalną liczbę (N _e) bajtów spodziewanych w odpowiedzi
Odpowiedź APDU		
Dane odpowiedzi.	N _r (max. N _e)	Dane zwrócone przez kartę na zadaną instrukcję z parametrami.
SW1-SW2	2	Kody statusu odpowiedzi, np 90 00 oznacza prawidłową odpowiedź

Źródło: https://pl.wikipedia.org/wiki/Application_Protocol_Unit

2. Zadania do wykonania

Uruchomienie przykładowej aplikacji

Aplikacja o której mowa zostanie omówiona w trzecim punkcie

Uruchomienie SimEditor'a

Próbując odpalić wspomniany program, wystąpiły wielokrotne problemy, które jak się okazało, wynikały z niezgodności karty z programem.

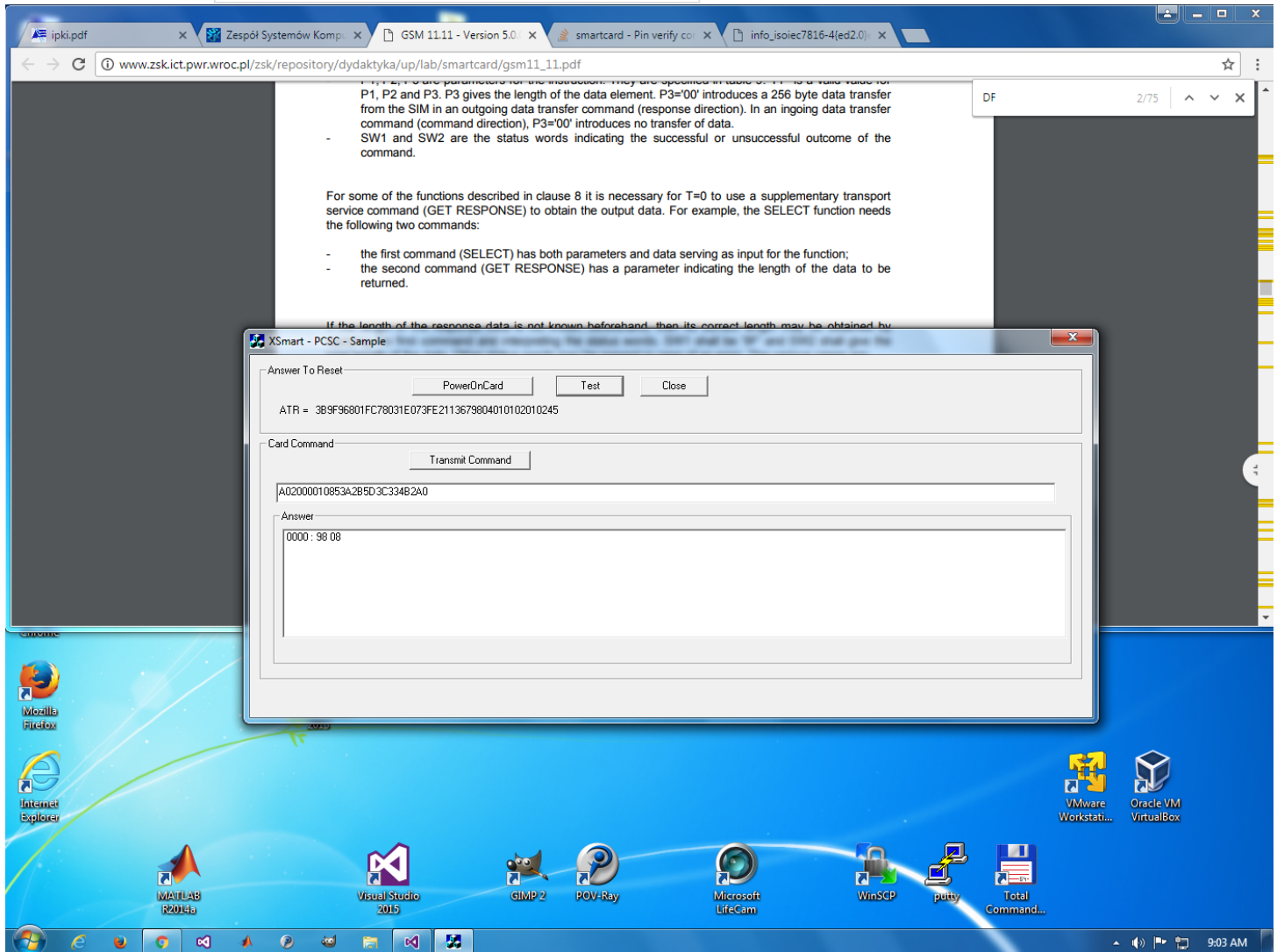
Uruchomienie przykładowej aplikacji

Podczas pracy z aplikacją wykorzystywaliśmy dokumentację standardu `ISO 7816-4`. Klasa naszej karty to `A0`, co używam jako pierwszą informację przesyłaną w wiadomości (np:

```
BYTE SELECT_SMS[] = { 0xA0, 0xA4, 0x00, 0x00, 0x02, 0x6F, 0x3C };
```

), gdzie `A4` to jest komenda `SELECT FILE`

Nadaliśmy też kod : `A0 20 00 01 08 53 A2 B5 D3 C3 34 B2 A0` i otrzymaliśmy:

Nasza aplikacja

Nasza aplikacja nie posiada interfejsu graficznego, jednak używa konsoli aby porozumiewać się z użytkownikiem. Okazało się to nadzwyczaj niefortunne i na pewno nie powtórzy się w przyszłych zadaniach, język C++ okazał się słabym wyborem do stworzenia aplikacji (dużo pracy, mało efektów).

Aplikacja

Osobiście uważam, że najłatwiejszym sposobem opisanie aplikacji jest opisanie jej fragmentów kodu.

```
printf("SCardEstablishContext : ");
rv = SCardEstablishContext(SCARD_SCOPE_SYSTEM, NULL, NULL, &hContext);

if (rv != SCARD_S_SUCCESS)
{
    printf("failed\n");
    return -1;
}
else printf("success\n");
```

Tworzymy kontekst (zgodnie z przykładem z MSDN [https://msdn.microsoft.com/en-us/library/windows/desktop/aa379479\(v=vs.85\).aspx](https://msdn.microsoft.com/en-us/library/windows/desktop/aa379479(v=vs.85).aspx)). Jeżeli połączenie zawiedzie, zwróci nam `error code`, a jeżeli się

uda `SCARD_S_SUCCESS`.

```
printf("SCardListReaders : ");
rv = SCardListReaders(hContext, mszGroups, mszReaders, &dwReaders);

if (rv != SCARD_S_SUCCESS)
{
    SCardReleaseContext(hContext);
    free(mszReaders);
    printf("failed\n");
    return -1;
}
else printf("success\n");
```

Pobieram listę czytników.

```
p = 0;
for (i = 0; i < dwReaders - 1; ++i)
{
    iReaders[++p] = i;
    printf("Reader %02d: %s\n", p, &mszReaders[i]);
    // przesunięcie bufora do kolejnej nazwy czytnika
    while (mszReaders[++i] != '\0');
}

do
{
    printf("Select reader : ");
    scanf("%d", &iReader);
} while (iReader > p || iReader <= 0);
```

Wypisanie listy czytników, a następnie zebranie odpowiedzi użytkownika, aby czytać z odpowiedniego czytnika.

```
printf("SCardConnect : ");
rv = SCardConnect(hContext, &mszReaders[iReaders[iReader]],
    SCARD_SHARE_SHARED, SCARD_PROTOCOL_T0 | SCARD_PROTOCOL_T1,
    &hCard, &dwPref);

if (rv != SCARD_S_SUCCESS)
{
    SCardReleaseContext(hContext);
    free(mszReaders);
    printf("failed\n");
    return -1;
}
else printf("success\n");
```

Nawiązanie połączenia z kartą zgodnie z: [https://msdn.microsoft.com/pl-pl/library/windows/desktop/aa379473\(v=vs.85\).aspx](https://msdn.microsoft.com/pl-pl/library/windows/desktop/aa379473(v=vs.85).aspx), gdzie `&mszReaders[iReaders[iReader]]` to jest nasz wybrany

czytnik kart.

Przesyłanie danych

```
struct {
    BYTE
        bCla,    // the instruction class
        bIns,    // the instruction code
        bP1,     // parameter to the instruction
        bP2,     // parameter to the instruction
        bP3;     // size of I/O transfer
} CmdBytes;
```

Źródło: [https://msdn.microsoft.com/en-us/library/windows/desktop/aa379804\(v=vs.85\).aspx](https://msdn.microsoft.com/en-us/library/windows/desktop/aa379804(v=vs.85).aspx)

Zgodnie z powyższą definicją struktury `BYTE` będziemy przekazywać informację które nas interesują, przykładowo:

```
BYTE SELECT_TELECOM[] = { 0xA0, 0xA4, 0x00, 0x00, 0x02, 0x7F, 0x10 };
printf("SCardTransmit : ");
dwRespLen = 30;
rv = SCardTransmit(hCard, SCARD_PCI_T0, SELECT_TELECOM,
    7, NULL, pbResp1, &dwRespLen);

if (rv != SCARD_S_SUCCESS)
{
    SCardDisconnect(hCard, SCARD_RESET_CARD);
    SCardReleaseContext(hContext);
    printf("failed\n");
    free(mszReaders);
    return -1;
}
else printf("success\n");
```

Zgodnie z: [https://msdn.microsoft.com/en-us/library/windows/desktop/aa379804\(v=vs.85\).aspx](https://msdn.microsoft.com/en-us/library/windows/desktop/aa379804(v=vs.85).aspx)

Akurat w tym wypadku wybieram plik - `0xA4`.

Zakończenie procesu

```
printf("SCardEndTransaction : ");
rv = SCardEndTransaction(hCard, SCARD_LEAVE_CARD);
if (rv != SCARD_S_SUCCESS)
{
    SCardDisconnect(hCard, SCARD_RESET_CARD);
    SCardReleaseContext(hContext);
    printf("failed\n");
    free(mszReaders);
    return -1;
}
else printf("success\n");

printf("SCardDisconnect : ");
rv = SCardDisconnect(hCard, SCARD_UNPOWER_CARD);

if (rv != SCARD_S_SUCCESS)
{
    SCardReleaseContext(hContext);
    printf("failed\n");
    free(mszReaders);
    return -1;
}
else printf("success\n");

printf("SCardReleaseContext : ");
rv = SCardReleaseContext(hContext);

if (rv != SCARD_S_SUCCESS)
{
    printf("failed\n");
    free(mszReaders);
    return -1;
}
else printf("success\n");

return 0;
```

3. Wnioski

Po wykonaniu zadań, odkryliśmy jak wiele rzeczy trzeba brać pod uwagę, kiedy tworzymy aplikację do obsługi kart chipowych, a prawdopodobnie nawet jeszcze nie wiemy o funkcjonalnościach które można byłoby zaimplementować w takiej aplikacji, albo muszą się w takowej znajdować.

Nie mniej wykonaliśmy ją w zamyśle spełnienie wymagań zamieszczonych na stronie z ćwiczeniem. Definitywnie część kodu która została zaprezentowana, mogłaby zostać wykonana lepiej - jak chociażby wysyłanie komend, które są prostym przeklejaniem, jednak na potrzeby tego ćwiczenia, preferowaliśmy prostotę oraz czytelność (i zgodność z dokumentacją **MSDN**).

W obecnym ćwiczeniu, nabyliśmy umiejętności posługiwania się komendami APDU oraz poznaliśmy strukturę przechowywania danych w karcie sim, na której ćwiczenie było oparte.

4. Źródła:

- https://pl.wikipedia.org/wiki/Karta_elektroniczna
- <http://chipcard.pl/karty-chipowe>
- https://pl.wikipedia.org/wiki/Application_Protocol_Data_Unit